COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 10.10.2024
COM(2024) 474 final

ANNEX 3

ANEXĂ

la

RAPORTUL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind punerea în aplicare a Mecanismului de redresare și reziliență

Anexa III: Eligibilitatea măsurilor în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență – Substituirea cheltuielilor bugetare naționale recurente.

Mecanismul de redresare și reziliență furnizează sprijin financiar statelor membre în vederea atingerii jaloanelor și a țintelor în materie de reforme și investiții, astfel cum sunt prevăzute în planurile lor de redresare și reziliență. În contextul acordării acestui sprijin financiar, este necesar să se respecte o serie de dispoziții privind eligibilitatea.

Cheltuielile bugetare naționale recurente sunt cheltuielile unui stat membru din bugetul său național care se efectuează în mod repetat. Un exemplu tipic de astfel de cheltuieli este reprezentat de costurile cu personalul, care determină cheltuieli lunare.

Ca regulă generală, substituirea cheltuielilor bugetare naționale recurente cu sprijinul MRR are o valoare adăugată europeană îndoielnică și ridică semne de întrebare cu privire la sustenabilitatea acestor cheltuieli după durata de viață a MRR. Cu toate acestea, se reamintește că MRR a fost creat într-un context specific – în principal cel al pandemiei de COVID-19 – în care s-a constatat că ar putea exista motive pentru a substitui astfel de cheltuieli, de exemplu, pentru a sprijini o creștere a personalului din spitale.

În acest context, articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul privind MRR prevede că *„sprijinul acordat în cadrul mecanismului nu se substituie cheltuielilor bugetare naționale recurente, decât în cazuri justificate corespunzător”*. Această dispoziție, ca atare, interzice, în general, substituirea cheltuielilor bugetare naționale recurente cu sprijinul MRR, dar permite acest lucru în cazuri justificate corespunzător.

În contextul aplicării acestei dispoziții din Regulamentul privind MRR, pot fi identificate patru teste cumulative:

1. Măsura implică cheltuieli bugetare direct legate de măsura propusă?
2. În caz afirmativ, aceste cheltuieli au un caracter recurent?
3. În caz afirmativ, sprijinul financiar din partea MRR se substituie acestor cheltuieli recurente?
4. În caz afirmativ, nu este vorba despre o utilizare justificată corespunzător?

Dacă toate cele patru teste sunt îndeplinite, măsura propusă nu ar fi conformă cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul privind MRR și, ca atare, nu ar fi eligibilă pentru sprijin din partea MRR.

În evaluarea planurilor de redresare și reziliență ale statelor membre, Comisia utilizează aceste patru teste pentru a stabili eligibilitatea măsurilor și conformitatea planului de redresare și reziliență cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul privind MRR. Pentru a clarifica modul în care Comisia a aplicat aceste teste, fiecare dintre aceste teste este explicat pe rând.

Măsura implică cheltuieli bugetare direct legate de măsura propusă?

Măsurile potențial neeligibile sunt identificate în primul rând analizând dacă măsura respectivă are cheltuieli bugetare naționale direct legate de măsura propusă. De exemplu, o măsură de construire a unei turbine eoliene presupune costuri de construcție care sunt direct legate de punerea în aplicare a măsurii. În schimb, o măsură de adoptare a unei legislații nu înseamnă că, de exemplu, salariile funcționarilor care o elaborează ar trebui să fie considerate în mod automat cheltuieli bugetare naționale direct legate de măsura respectivă, în special în cazul în care aceste costuri s-ar fi materializat independent de continuarea sau nu a măsurii.

Costurile declarate de un stat membru asociate măsurii respective sunt luate în considerare, întrucât nu este posibil ca un stat membru să declare un cost ca fiind sprijinit de MRR și, în același timp, să considere că acesta nu este direct legat de măsura propusă.

În caz afirmativ, aceste cheltuieli au un caracter recurent?

În cazul în care o măsură implică cheltuieli bugetare naționale direct legate de aceasta, trebuie să se analizeze dacă respectivele cheltuieli au un caracter recurent, ceea ce înseamnă că sunt efectuate în mod repetat. Această bază repetată înseamnă că trebuie să se materializeze de mai multe ori, cu un anumit grad de periodicitate (de exemplu, săptămânal, lunar sau anual). Exemple de astfel de costuri recurente pot include salariile, costurile de întreținere sau taxele pentru servicii sau abonamente.

Faptul că, la un moment dat anterior, statul membru a suportat un cost unic care se repetă ulterior pentru a îndeplini o măsură MRR nu înseamnă că respectivele cheltuieli sunt recurente. De exemplu, în cazul în care un stat membru a suportat anterior costuri pentru punerea în aplicare a unui studiu sau a unui sondaj, acesta nu îl împiedică să includă costurile estimate pentru un nou studiu sau un nou sondaj în cadrul unei măsuri prevăzute în planul de redresare și reziliență.

În caz afirmativ, sprijinul financiar din partea MRR se substituie acestor cheltuieli recurente?

În cazul în care o măsură implică cheltuieli bugetare naționale direct legate de aceasta, de natură recurentă, trebuie să se analizeze dacă MRR substituie cheltuielile respective.

În conformitate cu articolul 18 alineatul (4) litera (k) din Regulamentul privind MRR, statele membre ar trebui să stabilească costurile totale estimate ale reformelor și ale investițiilor care fac obiectul planului de redresare și reziliență. În cazul în care statul membru ar prezenta în planul său de redresare și reziliență aceste cheltuieli sub formă de costuri estimate, este evident că MRR ar sprijini financiar aceste cheltuieli și, ca atare, s-ar substitui cheltuielilor naționale recurente.

Cele de mai sus sunt relevante numai pentru măsurile pentru care statele membre au prezentat costuri estimate, având în vedere că evaluarea măsurii în care aceste costuri constituie cheltuieli naționale recurente care nu pot fi sprijinite în cadrul MRR presupune ca statele membre să prezinte costurile respective în cadrul planului lor. În cazul în care statul membru nu include niciun cost estimat pentru măsura respectivă, includerea unei astfel de măsuri nu este luată în considerare la calcularea contribuției financiare a statelor membre în cadrul MRR și, ca atare, statul membru nu include niciun cost estimat pentru ca MRR să îl sprijine financiar. În acest sens, nu este posibil ca MRR să se substituie cheltuielilor bugetare naționale suportate cu măsura respectivă (sau cu o parte a măsurii care nu este acoperită de MRR), chiar dacă respectivele cheltuieli sunt cheltuieli recurente. Acest lucru se datorează faptului că nu a avut loc nicio substituire.

În caz afirmativ, nu este vorba despre o utilizare justificată corespunzător?

În cele din urmă, în cazul în care o măsură implică cheltuieli bugetare naționale direct legate de aceasta, de natură recurentă, iar MRR o sprijină financiar, trebuie să se analizeze dacă substituirea sa cu sprijin acordat în cadrul mecanismului poate fi justificată corespunzător și, ca atare, permisă de excepția prevăzută la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul privind MRR.

Regulamentul nu prevede criterii exacte pentru ceea ce ar trebui considerat un caz justificat corespunzător. În aplicarea acesteia, serviciile Comisiei au transmis statelor membre să utilizeze trei teste. În special, dacă:

(i) costul estimat face parte integrantă dintr-o reformă/investiție;

(ii) această reformă/investiție contribuie la îndeplinirea criteriilor de evaluare definite la articolul 19 din Regulamentul privind MRR și

(iii) finanțarea unei astfel de reforme/investiții va fi asigurată în mod durabil după durata de viață a MRR, iar efectul negativ asupra soldului bugetar este doar temporar.

Pe baza practicii stabilite, se pot trage unele considerații generale cu privire la ceea ce poate constitui un caz justificat corespunzător:

- În general, remunerarea angajaților din sectorul public care lucrează în administrația publică la pregătirea sau punerea în aplicare a reformelor/investițiilor vizate de MRR nu ar trebui să fie inclusă în estimarea costurilor. Cu toate acestea, în cazuri justificate corespunzător (de exemplu, nevoia de expertiză specifică sau de creștere temporară a

capacității administrative), costurile cu personalul temporar în cursul perioadei de punere în aplicare a planului de redresare și reziliență pot fi incluse, dacă este necesar.

- Costurile pentru formarea personalului din administrația publică în raport cu o reformă sau o investiție legată de obiectivele mecanismului ar putea fi acoperite dacă acest lucru este justificat corespunzător și dacă sunt pe deplin integrate într-o reformă sau într-o investiție a planului.
- Cheltuielile sociale, cum ar fi subvențiile pentru angajare sau bursele pentru studenți, pot fi finanțate din MRR în cazul în care cheltuielile (sau deficitul de venituri) sunt punctuale sau, prin natura lor, temporare, încheindu-se pe parcursul duratei de viață a MRR. Acestea trebuie să aibă efecte pozitive pe termen lung care să sprijine obiectivele mecanismului, iar impactul lor asupra finanțelor publice ar trebui să fie limitat în timp.